

Endülüs Trajedisi Tekerrür mü Ediyor?

H. 05 Raceb 1428
M. 19 Temmuz 2007

Alman Şansölyesi Angela Merkel, 08.07.2007 Pazar günü Almanya'daki Protestan Akademisi'nde yaptığı konuşmasında Avrupalıları, İslamcı radikallerle ve demokrasi düşmanlarıyla mücadelede Hristiyanlık değerlerini savunmaya çağırdı. Yine Almanya İçişleri Bakanı Wolfgang Schoelbe, Der Spiegel Dergisi'ne verdiği mülakatta, Alman Anayasası'nda, internet ve cep telefonlarının "güvenliği tehdit eden" kişiler tarafından kullanımını yasaklayan yeni düzenlemeler yapılması çağrısında ve tehlikeli terör durumları karşısında öldürücü operasyonlara izin verilmesi talebinde bulundu. Ona göre bu, terörizme karşı savaşta güvenlik birimlerinin ilerleyebilmesi için gerekli.

İşte bunlar Avrupa liderlerinin bazı yeni incileridir. Kimilerinin, bazı ülkelerde başörtüsünün ve peçenin yasaklanması, bazı ülkelerde yabancı dille konuşmanın yasaklanması, bazılarının bilgi almak için profesyonel işkence yöntemleri kullanılması, bazılarının entegrasyon bahanesiyle göçmenlerin sıkboğaz etmeye yönelik yasalar çıkarılması ve benzeri olaylar hakkındaki laflarını henüz unutmadık. Hatırlamak için maziye, tam olarak Endülüs'e dönelim. Oradaki İslâmî varlığı yok etmek için envâi üsluplar ve vesilelerle vahşî saldırılar yapılmıştı:

1501 yılında mescidlerin kiliselere dönüştürülmesine, Granada'daki tüm İslâmî kitapların yakılmasına, ardından bunun diğer bölgelere yayılmasına, Arapçanın yasaklanmasına ve Müslümanların silahlarına el konulmasına hükmeden bazı kararlar çıkarıldı. 1502 yılında sırf Hristiyanlığı benimsemeleri veya nihâi olarak sürgün edilmeleri için Müslümanlara sadece iki ay süre verilmesine hükmeden bir Kraliyet kararı çıkarıldı. Böylece Granada meydanları binlerce Arapça kitabın yakılmasına ve el-Hamrá' Sarayı'nın karşısındaki el-Beyâzeyn Mahallesi sakinlerinden olan Müslümanların zorla Hristiyanlaştırılmasına tanıklık etti. 1508 yılında İslâmî kıyafet giyilmesini yasaklayan Krallık lâyihası yineleni. 1510 yılında Müslümanlara "zorunlu" vergi adı altında Moriskyin denilen özel vergiler uygulandı. 1511 yılında Hükümet, silah yasağına, geriye kalan İslâmî kitapların yakılmasına ve hayvanların boğazlanmamasına ilişkin kararları yineledi. 1524 yılında 12 Mart günü, dini üzerine bâki kalan tüm Müslümanların Hristiyanlaştırılmasına, Hristiyanlaşmayı kabul etmeyen herkesin sınır dışı edilmesine, Hristiyanlaşma emrine karşı çıkan herkesin cezalandırılmasına veya hayat boyu köleliğe mahkum edilmesine hükmeden kararlar yayımlandığı gibi, tüm mescidlerin kiliseye dönüştürülmesine hükmeden kararlar da yineleni.

Bundan sonra da peş peşe kararlar yayınlanmaya devam etti. Bunlardan bir kısmı Müslümanların altın, gümüş, mücevher ve ipek satmasını yasaklamakta, bir kısmı dini üzerine bâki kalan her Müslümanın başlığına yeşil damga vurulmasını gerektirmekte, her ne zaman Başpiskopos ile karşılaşılırsa Müslümanların sokaklarda secde etmesini zorunlu kılmakta, bir kısmı Arapça kitaplara el konulmasına, Arapça konuşmanın yasaklanmasına, Müslime kadınların başörtüsü giymesinin yasaklanmasına, umumî hamamların kapatılmasına, İslâmî giyimin yasaklanmasına ve bunun yerini İspanyol kıyâfetlerinin almasına hükmetmekte ve bir kısmı da Arapça isimlerin İspanyolca isimlere dönüştürülmesine ve bunların dışında Endülüs'teki İslâmî varlığın her türlü simgelerinin silinmesine hükmetmektedir.

Batılı devletlerin çıkardığı bu yeni kanunlar, bizlere Endülüs kararlarını hatırlatmaktadır. Zîra zulüm politikası genellikle anayasaların ve kanunların değiştirilmesi ile başlar. Bugün Batılı devletlerin, kanunlarını ve anayasalarını değiştirmeye yönelik görmekte olduğumuz bu çabaları, bu ülkelerdeki Müslümanların gelecekleri hakkında soru işaretleri koymamızı gerektiren emârelerdir; Endülüs trajedisi tekerrür mü ediyor? Yoksa Batı düne nazaran bugün daha da uslandı mı? Bizler bugün Batının uslandığı, Batı'da Endülüs trajedisini tekerrürü doğrultusunda gidilmesini engelleyecek hukuk kurumlarının var olduğu ve politik açıklamalarının çoğunun kanunlar değil, uygulanabilirliği olmayan görüşler olduğu varsayımına inanmak isteriz. Fakat bugünün böylesi açıklamaları, yarının öylesi kânunlarına dönüşmektedir. Çünkü mesele, buradaki, oradaki bir olaydan ibâret değildir ve her defasında bu tür olaylar akabinde yapılan açıklamalar bir süre sonra uygulanan yasalar haline gelmektedir. O halde aynı trajedinin tekerrür etmeyeceğinin garantisi var mıdır? Eğer varsa, bu sözde hukuk kurumları veya prensipleri, Guantanamo ve Ebu Gırayb skandallarının meydana gelmemesini garanti ettiler mi? İnsanların kaçırılmamasını, saklanmamasını ve gizli hapisane işletmecilerine teslim edilmemesini garanti ettiler mi? Bu konulara girmek istemiyoruz. Yalnızca konuyu gündeme taşıyoruz ve soruyoruz: Batılı devletlerin kimi liderleri daha ne kadar ileri gidecek? Yoksa Endülüs trajedisi, tekerrür mü ediyor?

Mühendis Şâkir Âsım

Hizb-ut Tahrir

Temsilci Üyesi

Almanya ve Alman Bölgeleri

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | <http://radio.hizb-ut-tahrir.info> | www.turkiye-vilayeti.org